

Tygodnik Parafialny OPIEKUN

Święty Józefie, Patronie naszej Parafii, Ozdobo życia rodzinnego, módl się za nami
Parafia Świętego Józefa Siedlce www.jozef.siedlce.pl

XXX NIEDZIELA ZWYKŁA

BĘDZIESZ MIŁOWAŁ PANA BOGA SWEGO

(Mt 22, 34-40)

• Pierwsze i największe przykazanie mówi o miłości do Boga. Dlaczego akurat miłością nazywa Bóg relację, jakiej oczekuje od człowieka? Miłość tak po ludzku jest czymś, co najbardziej nas uwzniośla, przemienia, potrafi nadać życiu sens, uzdalnia do wielkich dzieł i ofiar, prowadzi do największego spełnienia. Taka ma być twoja relacja z Bogiem – On sam to stawia jako najważniejsze, pierwsze przykazanie. Relacja z Bogiem nie ma być jedną z wielu, dodatkiem, hobby, wypełniaczem czasu, czy ubezpieczeniem od nieszczęść tego świata i potępienia wiecznego – we wszystkich tych wersjach Bóg nie jest traktowany jako Pan, jest sprowadzany do równego nam, a nawet uprzedmiotawiany. Skąpimy miłości Bogu, który jest miłością.

• *Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.* – to nie znaczy, że nie można kochać nikogo innego, myśleć o niczym innym poza Bogiem. Jezus wyjaśnia: *Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje* (J 14,21). Czyli kochać Boga to całkowicie podporządkować Jego woli (i przykazaniom) wszystkie sfery życia – emocje, pragnienia, plany, decyzje. To zabezpiecza przed tworzeniem sobie bożków, czyli łamaniem pierwszego z dziesięciu przykazań. Czy spowiadasz się z wypełniania największego przykazania? Czy dbasz, aby nikt i nic nie stało się twoim bożkiem? Czy świadomie poddajesz Bogu swoje sprawy, aby On był na pierwszym miejscu? Jezus oddający się cały na krzyżu i w Eucharystii jest miarą miłości Boga do ciebie, co jest miarą twojej miłości do Niego? [www.onjest.pl]

Módlmy się. Wszchemogący, wieczny Boże, pomóż w nas wiarę, nadzieję i miłość i daj nam ukochać Twoje przykazania, abyśmy mogli otrzymać obiecane zbawienie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Spotkanie KRĘGU BIBLIJNO-LITURGICZNEGO
w środę o godz. 19.00. (xII)

Uroczystość Świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza

28 października po raz kolejny będziemy obchodzić uroczystość patronów Diecezji Siedleckiej – św. Szymona i św. Judy Tadeusza.

Imię **Szymon** (Symeon) pochodzi z hebrajskiego (shime'on – „Bóg wysłuchał”). Wśród pierwszych chrześcijan było to bardzo popularne imię. Źródła historyczne podają, iż z tego okresu pochodzi aż 37 świętych i błogosławionych o tym imieniu. W Ewangelii niewiele można znaleźć informacji o apostołe Szymonie, dokładnie tylko w trzech miejscach możemy znaleźć wzmiankę o nim. Pierwsza z nich mówi o wyborze dwunastu apostołów w Ewangelii św. Mateusza, gdzie wśród imion odnajdujemy „Szymona Gorliwego” (Mt 10, 4), św. Marek również opisuje moment powołania apostołów i wśród dwunastu wymienia „Szymona Gorliwego” (Mk 3, 18). Ze względu na różne tłumaczenia należy w tym miejscu wyjaśnić, iż nowożytna egzegeza dopatruje się w słowie Kananejczyk znaczenia „gorliwy”, gdyż tak również można tłumaczyć to słowo. Przydomek „Kanejczyk” według Ojców Kościoła może świadczyć o tym, iż pochodził on z Kany Galilejskiej i był panem młodym z wesela, na którym Pan Jezus na prośbę Maryi dokonuje pierwszego cudu. Przydomek „Gorliwy” zaś może oznaczać wyjątkową prawość i surowość w zachowywaniu prawa Mojżeszowego, którym odznaczał się apostoł Szymon. Ewangelia w kilku miejscach mówi o Szymonie jako o kuzynie Jezusa Chrystusa, a szczególnie wyraźnie jest to uwypuklone we fragmencie: *Czy nie jest on synem cieśli? Czy jego Matce nie jest na imię Mariam, a jego braciom Jakub, Józef, Szymon i Juda?* (Mt 13,55). Istnieje również zupełnie inne stanowisko, które mówi, że św. Szymon wcale nie był kuzynem Pana Jezusa, a zupełnie inną osobą. Nikt jednak nie podważa przekazu, który mówi o tym, że św. Szymon poniósł śmierć męczeńską za panowania cesarza Trajana, poprzez przecięcie piłą na pół (niektóre przekazy mówią o tym, iż była to piła drewniana). Św. Szymona tradycja łączy ze św. Judą Tadeuszem tylko dlatego, że miał z nim głosić Ewangelię nad Morzem Czerwonym i w Babilonii, a nawet w Egipcie i poza Palestyną oraz razem z nim miał ponieść śmierć. Zgodnie z tą tradycją obchodzimy ich święto tego samego dnia. Ciało św. Szymona, wg.

świadczenia mnicha Epifaniasza żyjącego w IX wieku, znajduje się w Nicopolis w Północnej Bułgarii, w kościele ku czci Apostoła Szymona.

Święty Juda nosił przydomek Tadeusz czyli „odważny”. Żadna z Ewangelii nie podaje dlaczego Juda nosił ten przydomek, natomiast nikt też nie podważa faktu, iż Juda był kuzynem Pana Jezusa. Jego matką była prawdopodobnie Maria Kleofasowa. Imię Judy wymieniane w Ewangelii w dalszej kolejności niż innych uczniów mogą świadczyć o jego późniejszym wejściu do grona apostołów Pana Jezusa. Juda prawdopodobnie był wykształconym człowiekiem, dowodzi o tym pozostawiony list, który należy do ksiąg Pisma Świętego. W liście tym nazywa się sługą Chrystusa, zaś dla potomnych pozostawia przesłanie bardzo aktualne do dzisiaj: *Wy zaś umiłowani, budując samych siebie na fundamencie waszej wiary, w Duchu Świętym się módlcie i w miłości Bożej strzeżcie samych siebie, oczekując miłosierdzia Pana naszego Jezusa Chrystusa, które wiedzie ku życiu wiecznemu* (List św. Judy Apostoła, ww. 20-21). Tradycja starochrześcijańska mówi, iż Apostoł był zonaną, gdy przystąpił do grona uczniów, podobnie zresztą jak św. Piotr.

DOKOŃCZENIE NA STR. 6

Orędzie Papieża Franciszka na Światowy Dzień Misyjny 2020 (cz. 2/2)

Już fakt, że otrzymaliśmy darmo życie, stanowi domyślne zaproszenie do wejścia w dynamikę daru z siebie: ziarno, które w ochrzczonych nabierz dojrzałej formy jako odpowiedź na miłość w małżeństwie i dziewictwie dla królestwa Bożego. Życie ludzkie rodzi się z miłości Boga, wzrasta w miłości i dąży ku miłości. Nikt nie jest wykluczony z miłości Boga, a w świętej ofierze Jezusa Syna na krzyżu Bóg zwyciężył grzech i śmierć (por. Rz 8, 31-39). Dla Boga zło – a nawet grzech – staje się wyzwaniem, by kochać i to kochać coraz bardziej (por. Mt 5, 38-48; Łk 23, 33-34). Dlatego w tajemnicy paschalnej Boże miłosierdzie leczy pierwotną ranę ludzkości i wylewa się na cały wszechświat. Kościół – powszechny sakrament miłości Boga do świata – kontynuuje w dziejach misję Jezusa i posyła nas wszędzie, aby przez nasze świadectwo wiary i głoszenie Ewangelii Bóg mógł ponownie ukazać swoją miłość oraz dotknąć i przemienić serca, umysły, ciała, społeczeństwa i kultury w każdym miejscu i czasie.

Misja jest wolną i świadomą odpowiedzią na powołanie Boga. Ale to powołanie możemy dostrzec tylko wtedy, gdy przeżywamy osobistą relację miłości z Jezusem żyjącym w swoim Kościele. Zadajmy sobie pytanie: czy jesteśmy gotowi na przyjęcie obecności Ducha Świętego w naszym życiu, do usłyszenia powołania na misję, czy to na drodze małżeństwa, czy też na drodze dziewictwa konsekrowanego lub święceń kapłańskich, a w każdym razie w zwykłym powszednim życiu? Czy jesteśmy gotowi, aby być posłanymi wszędzie, żeby świadczyć o naszej wierze w Boga, Miłosiernego Ojca, aby głosić Ewangelię zbawienia Jezusa Chrystusa, aby mieć udział w Bożym życiu Ducha Świętego budując Kościół? Czy podobnie jak Maryja, Matka Jezusa, jesteśmy gotowi bez zastrzeżeń służyć woli Bożej (por. Łk 1, 38)? Ta wewnętrzna dyspozycyjność jest bardzo ważna, aby móc odpowiedzieć Bogu: „Oto ja, poślij mnie!” (Iz 6, 8). I to nie w sposób abstrakcyjny, ale w dniu dzisiejszym Kościoła i historii.

Zrozumienie tego, co Bóg nam mówi w tych czasach pandemii, staje się wyzwaniem także dla misji Kościoła. Choroba, cierpienie, strach i izolacja wzywają nas do zadawania sobie pytań. Ubóstwo osób umierających samotnie, tych, którzy są pozostawieni sami sobie, tracących pracę i płacę, tych, którzy nie mają domu i pożywienia, każe się nam zastano-

wić. Zmuszeni do dystansu fizycznego i do pozostawiania w domu, jesteśmy zaproszeni do ponownego odkrycia, że potrzebujemy relacji społecznych, a także wspólnotowej relacji z Bogiem. Sytuacja ta, nie powiększając naszej nieufności i obojętności, powinna skłonić nas do zwrócenia większej uwagi na nasz sposób odnoszenia się do innych. A modlitwa,

w której Bóg dotyka i porusza nasze serca, otwiera nas na potrzebę miłości, godności i wolności naszych braci, a także na troskę o całe stworzenie. Niemożność gromadzenia się jako Kościół w celu sprawowania Eucharystii sprawia, że mamy udział w sytuacji wielu wspólnot chrześcijańskich, które nie mogą odprawić Mszy św. w każdą niedzielę. W tym kontekście jest do nas ponownie skierowane pytanie, które zadaje nam Bóg: „Kogo mam posłać?”, i oczekuje On od nas wielkodusznej i stanowczej odpowiedzi: „Oto ja, poślij mnie!” (Iz 6, 8). Bóg wciąż szuka, kogo mógłby posłać na świat i do narodów, aby dawać świadectwo o Jego miłości, o Jego zbawieniu od grzechu i śmierci, Jego

wyzwoleniu od zła (por. Mt 9, 35-38; Łk 10, 1-12).

Obchody Światowego Dnia Misyjnego oznaczają również potwierdzenie, że modlitwa, refleksja i pomoc materialna z waszych ofiar są szansą na aktywne uczestnictwo w misji Jezusa w Jego Kościele. Miłość wyrażona w zbiórkach podczas celebracji liturgicznych trzeciej niedzieli października ma na celu wsparcie pracy misyjnej, prowadzonej w moim imieniu przez Papieskie Dzieła Misyjne, aby wyjść naprzeciw duchowym i materialnym potrzebom narodów i Kościołów na całym świecie, dla zbawienia wszystkich.

Niech Najświętsza Maryja Panna, Gwiazda Ewangelizacji i Poczycielka strapionych, misyjna uczennica swego Syna Jezusa, nadal wstawia się za nami i niech nas wspiera.

Rzym, u św. Jana na Lateranie, 31 maja 2020,
uroczystość Zesłania Ducha Świętego.
tłum. o. Stanisław Tasiemski OP (KAI) / Watykan

Źródło: www.misje.pl

W parafii powstaje Koło Misyjne dla wszystkich chętnych. Osobom zainteresowanym sprawami misji informacji udziela ks. Grzegorz Osipacz.

33 odsłony tajemnic Serca Pana Jezusa (część 5)

13. Serce Jezusa, królu i zjednoczenie serc wszystkich, zmiłuj się nad nami.

Szukamy jedności, chcemy pojednania. Nie stanie się ono jednak w imię naszych racji. Zwyciężyć może tylko miłość, taka, która przebacza, podnosi, daje siebie. To jest miłość Jezusa, który dał swe życie na okup za wielu, za wszystkich.

Gdy wymawiamy te słowa wezwania, gdy nazywamy Jezusa Królem, to myślą i wolą wybieramy i potwierdzamy, że Jezus jest dla nas Najważniejszy, że jest Pierwszym w hierarchii naszego życia. Jest Królem, Panem, czyli uznajemy Jego pierwszeństwo i według Niego układamy wszystko w naszym życiu. On jest Królem i Panem, czyli do Niego należy początek i koniec każdego dnia. Jego Sercu, Jego Miłości Miłosierniej polecamy to, czego nie znamy, to co nas spotka, to co On nam przygotował. Oddając i ofiarując Mu wszystko, wyrażamy zgodę na to, by to On był Jedyny i Najważniejszy.

14. Serce Jezusa, w którym są wszystkie skarby mądrości i umiejętności, zmiłuj się nad nami.

Skarb to coś cennego, ważnego dla nas, skarb trzeba cenić, chronić, pomnażać. Taką skarbnicą jest Serce Jezusa. W Nim zamknięte są skarby najcenniejsze tj. mądrość i umiejętność. Tak naprawdę ponad te skarby nie ma ważniejszych. Wszystkie bowiem skarby materialne podlegają zmianie, utracie, zagubieniu, zniszczeniu. Wymieniona mądrość i umiejętność przetrwa wszelkie próby czasu. Mądrość, to umiejętne patrzeć na dziś, to patrzeć na każdą decyzję, rozważanie jej tak, aby przyniosła owoc nie tylko na dziś, ale na całą przyszłość. „Cokolwiek czynisz, czyń roztropnie i patrz w przyszłość”. Mądrością dla człowieka wierzącego jest pamięć o wieczności, o przykazaniach, o Ewangelii. Mądrość każe nam

w każdej myśli, decyzji kierować się wskazaniem Pana Boga. A gdy mamy wątpliwość, gdy trudno nam wybrać tę czy inną drogę, to czy inne rozwiązanie, wtedy spojrzmy w Serce Jezusa, bo w Nim są skarby. Otwarte Serce, a w Nim rozwiązanie naszych dylematów. Serce Jezusa, które kocha i w perspektywie Miłości powie nam, że mądrość Ewangelii i mądrość Jego przykładu życia jest najważniejsza. Gdy trudno o taką mądrość Bożą, wtedy uklękniemy przed Najświętszym Sakramentem i błagajmy Serce Jezusa o światło takiej mądrości, która pozwoli wybrać właściwie, zdecydować odważnie, rozsądzić słusznie.

15. Serce Jezusa, w którym mieszka cała pełnia Bóstwa, zmiłuj się nad nami.

Serce oznacza pełnię, to, co istotne. Serce Jezusa—Człowieka, jest zarazem sercem Jezusa—Boga. W Nim mieszka cała pełnia Bóstwa. Nie ma ani jednego słowa, ani jednego gestu, czynu, zachowania, które Jezus pokazuje nam tylko jako Człowiek, a nie Bóg. Nie ma takiej możliwości, w Nim jest cała pełnia Bóstwa.

Co wynika z tej prawdy dla nas? Otóż, przychodząc do kościoła stajemy wobec prawdziwego Boga. W Eucharystii, w monstancji jest cała pełnia Bóstwa. A ta pełnia domaga się naszego uwielbienia, naszej adoracji, naszego zachwyty. Nie możemy traktować Pana Jezusa tylko jako bliską Osobę, nie możemy widzieć w nim tylko naszego Przyjaciela, choć to jest prawdą, On także takim jest! Ale nade wszystko jest Bogiem wszechmogącym, niepojętym. Bogiem, którego nie można objąć żadną definicją ani żadnymi ograniczeniami naszego ludzkiego umysłu. Skoro tak, to naszą powinnością jest hołd i adoracja. „Jemu niech będzie chwała i cześć i uwielbienie”. Takimi ludzkimi słowami może człowiek uznać tę prawdę o Bóstwie Jezusa. cdn. (AZ)

K A L E N D A R Z P A R A F I A L N Y

W przypadku zauważenia błędów, które mogły powstać podczas przepisywania intencji Mszy Św., serdecznie prosimy o ich zgłoszenie w celu poprawienia. Kościół św. Józefa jest otwierany na pół godziny przed każdą Mszą Świętą.

Poniedziałek 26 października 2020 r. DZIEŃ POWSZEDNI XXX TYGODNIA ZWYKŁEGO 1. czytanie (Ef 4, 32 – 5, 8) <i>Postępujcie jak dzieci światłości</i> <i>Psalm (Ps 1, 1-2. 3. 4 i 6 (R.: por. Ef 5, 1))</i> <i>Jak dobre dzieci, naśladowujmy Boga</i> <i>Ewangelia (Łk 13, 10-17) Uzdrawienie w szabat</i>	
6.30	1. + Danutę w 8 r. i Józefa w 25 r. Gadomskich – <i>of. Maria i Jerzy z rodzinami</i> 2. + Tomasza Wasilenko – <i>of. sąsiedzi</i>
7.00	1. <i>Gregorianka</i> : + Pelagię Ciotek – <i>of. córki, brat i syn</i> 2. + Helenę w 35 r., Juliana Domańskich i zm. z rodz. Domańskich i Zalewskich – <i>of. córka</i> 3. + Tadeusza z racji imienin, Bronisławę, Antoniego Kościorków – <i>of. żona</i> 4. Poza parafią: + Waldemara Zalewskiego – <i>of. sąsiedzi z klatki schodowej</i>
16.30	<i>Różaniec dzieci Bożych</i>
17.15	<i>Różaniec</i>
18.00	1. <i>Gregorianka</i> : + Eugeniusza Rozbickiego – <i>of. Teresa Rozbicka</i> 2. Dzięczynna w 25 r. ślubu Wiesławy i Dariusza z prośbą o potrzebne łaski dla nich i dla ich dzieci – <i>of. małżonkowie</i> 3. + syna Piotra w 12 r., Józefa, Zofię i Henryka – <i>of. Hanna Koziół</i> 4. + Mariannę Rucińską – <i>of. rodzina</i> 5. Poza parafią: + Andrzeja Frankowskiego
Wtorek 27 października 2020 r. DZIEŃ POWSZEDNI XXX TYGODNIA ZWYKŁEGO 1. czytanie (Ef 5, 21-33) <i>Miłość Chrystusa i Kościoła wzorem małżeństwa chrześcijańskiego</i> <i>Psalm (Ps 128 (127), 1b-2. 3. 4-5 (R.: 1b))</i> <i>Szczęśliwy człowiek, który służy Panu</i> <i>Ewangelia (Łk 13, 18-21) Przypowieści o ziarnku gorczycy i o zaczynie</i>	
6.30	1. Za żyjących dobrodziejów naszej parafii 2. + Kazimierza Komara w 1 r. i Cecylię w 2 r.
7.00	1. <i>Gregorianka</i> : + Pelagię Ciotek 2. + Seweryna w 17 r., Karolinę i zm. z rodz. Wakułów – <i>of. córka</i> 3. + Stanisławę Pacuską w 5 r., Eugeniusza, Helenę, Bolesława, Henryka i Antoniego – <i>of. rodzina Pacuskich</i>
16.30	<i>Różaniec dzieci Bożych</i>
17.15	<i>Różaniec</i>
18.00	1. <i>Gregorianka</i> : + Eugeniusza Rozbickiego 2. + Tadeusza Chojeckiego (im.) – <i>of. żona</i> 3. + Zbigniewa Trocia w 12 r. oraz zm. rodziców Kazimierę i Czesława – <i>of. żona</i> 4. + Mirosława Pałkę w 13 r. – <i>of. żona</i> 5. Poza parafią: + Tymoteusza Woszczyńskiego w 7 r. oraz rodziców obojga stron – <i>of. żona i dzieci</i>
Sroda 28 października 2020 r. UROCZYŚCIE ŚWIĘTYCH APOSTOŁÓW SZYMONA I JUDY TADEUSZA 1. czytanie (Iz 61, 1-3a) <i>Pan mnie namaścił i posłał głosić dobrą nowinę ubogim</i> <i>Psalm (Ps 19, 2-3. 4-5 (R.: 5a)) Po całej ziemi ich głos się rozchodzi</i> 2. czytanie (Ef 2, 19-22) <i>Kościół jest zbudowany na fundamencie Apostołów</i> <i>Ewangelia (Łk 6, 12-19) Wybór Apostołów</i>	
6.30	1. Dzięczynna w rocznicę ślubu Beaty i Sławomira o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa – <i>of. mama</i> 2. + Józefa, Jana, Teofilę w 10 r. – <i>of. córka</i>
7.00	1. <i>Gregorianka</i> : + Pelagię Ciotek 2. + Waldemara Barszcza w 20 r. – <i>of. żona</i> 3. Dzięczynna w rocznicę ślubu Danuty i Henryka z prośbą o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa w dalszym życiu 4. + Zbigniewa Piotra Żaka w 30 dz. – <i>of. rodzina</i>
16.30	<i>Różaniec dzieci Bożych</i>
17.15	<i>Różaniec</i>
18.00	1. <i>Gregorianka</i> : + Eugeniusza Rozbickiego (zakończenie) 2. + Marka Cioska w 2 r. – <i>of. żona</i> 3. + Helenę w 24 r., Aleksandra, Henryka, zm. z rodz. Biernackich, Wacława Karcza – <i>of. Krystyna Karcz</i> 4. Poza parafią: + Stefanię, Franciszka, Jana, Henryka – <i>of. rodzina</i>
Sobota 31 października 2020 r. DZIEŃ POWSZEDNI XXX TYGODNIA ZWYKŁEGO albo wspomnienie Najświętszej Maryi Panny w sobotę 1. czytanie (Flp 1, 18b-26) <i>Dla mnie żyć to Chrystus</i> <i>Psalm (Ps 42 (41), 2-3. 5 (R.: por. 3ab))</i> <i>Boga żywego pragnie moja dusza</i> <i>Ewangelia (Łk 14, 1. 7-11) Przypowieść o zaproszonych na ucztę</i>	
6.30	1. + Helenę Wantusiak w 3 r. i jej rodziców, Magdalenę, Leokadię i Henryka, braci Józefa i Jerzego Antusiaków – <i>of. Alicja Seńko</i> 2. Dz. - bł. w int. Marioli i Marka w 25 r. ślubu
16.30	<i>Różaniec dzieci Bożych</i>
17.15	<i>Różaniec prowadzony przez czcicieli św. Joanny Beretta Molla</i>
18.00	1. <i>Gregorianka</i> : + Eugeniusza Rozbickiego 2. + Zdzisława z racji imienin oraz zm. z rodz. Stańczuków i Lewickich – <i>of. Anna Ługowska</i> 3. + Tadeusza Wilczura z okazji imienin oraz zm. z obojga stron rodziny – <i>of. żona</i> 4. Poza parafią: + Zofię Bujalską w 30 dz. – <i>of. rodzina</i> 5. Poza parafią: + Stanisława (m) Gurba w 33 r. – <i>of. córka</i> 6. W intencjach czcicieli św. Joanny Beretta Molla
<i>Nowenna do św. Józefa</i>	
19.00	<i>Krąg biblijno-liturgiczny</i>
Czwartek 29 października 2020 r. DZIEŃ POWSZEDNI XXX TYGODNIA ZWYKŁEGO 1. czytanie (Ef 6, 10-20) <i>Walka chrześcijan ze złym duchem</i> <i>Psalm (Ps 144 (143), 1b-2. 9-10 (R.: 1b))</i> <i>Błogosławiony Pan, Opoka moja</i> <i>Ewangelia (Łk 13, 31-35) Jezus wierny swojemu posłannictwu</i>	
6.30	1. + Kazimierę Mędzę w rocznicę – <i>of. córki</i> 2. + Jana Modrzewskiego – <i>of. Wiesław Modrzewski z rodziną</i>
7.00	1. <i>Gregorianka</i> : + Pelagię Ciotek 2. + Mariana w 16 r., Józefa, Bronisława Królikowskich – <i>of. Teresa Królikowska</i> 3. Dz.-bł. w int. Marii w 80 r. urodzin oraz w intencji całej rodziny – <i>of. rodzina</i>
16.30	<i>Różaniec dzieci Bożych</i>
17.15	<i>Różaniec</i>
18.00	1. <i>Gregorianka</i> : + Eugeniusza Rozbickiego 2. + Floriana z okazji urodzin, rodziców, dziadków i braci obojga stron – <i>of. Wanda Kowalczyk</i> 3. + Jana, Stanisława, rodziców obojga stron, zm. z rodzin Marciniuków, Danilczuków, Skolimowskich, Antoszczuków, Annę – <i>of. rodzina</i> 5. Poza parafią: + Tadeusza – <i>of. córka</i>
<i>Adoracja Jezusa w Najświętszym Sakramencie w ciszy do godz. 21.00</i>	
Piątek 30 października 2020 r. DZIEŃ POWSZEDNI XXX TYGODNIA ZWYKŁEGO 1. czytanie (Flp 1, 1-11) <i>Bóg, który zapoczątkował dobre dzieło, dokończy go na dzień Chrystusa</i> <i>Psalm (Ps 111 (110), 1b-2. 3-4. 5-6 (R.: por. 2a))</i> <i>Wielkie są dzieła, które Pan uczynił! Albo: Alleluja</i> <i>Ewangelia (Łk 14, 1-6) Pan Jezus uzdrawia w szabat</i>	
6.30	1. + Józefa w 17 r. i Teresę Bobrowskich – <i>of. córka</i> 2. + Jana Modrzewskiego – <i>of. Wiesław Modrzewski z rodziną</i>
7.00	1. <i>Gregorianka</i> : + Pelagię Ciotek (zakończenie) 2. + Jadwigę Jaroszczyk w 1 r. – <i>of. córka z dziećmi i Michał</i> 3. + Stanisławę w 10 r. i Zygmunta w 5 r. – <i>of. syn z rodziną</i>
16.30	<i>Różaniec dzieci Bożych</i>
17.15	<i>Różaniec</i>
18.00	1. <i>Gregorianka</i> : + Eugeniusza Rozbickiego (zakończenie) 2. + Marka Cioska w 2 r. – <i>of. żona</i> 3. + Helenę w 24 r., Aleksandra, Henryka, zm. z rodz. Biernackich, Wacława Karcza – <i>of. Krystyna Karcz</i> 4. Poza parafią: + Stefanię, Franciszka, Jana, Henryka – <i>of. rodzina</i>

7.00	1. + Andrzeja w 10 r., Teresę i rodziców obojga stron – <i>of. Krystyna Stańczuk</i>
	2. + Władysławę, Jana, Marię, zm. z rodz. Jaszczółtów oraz Katarzynę-Alicję i Tadeusza Rowickich – <i>of. Jolanta Rowicka</i>
	3. + Tomasz Radzimirskiego – <i>of. koleđy i koleżanki z pracy</i>
	4. + Teresę Pszkit i Grzegorza Pszkit w 17 r., Rafała Paczuskiego – <i>of. rodzina</i>
18.00	1. + Edwarda Ozgę w 28 r., rodziców obojga stron, brata, Stanisława z żoną, brata Józefa – <i>of. żona Genowefa</i>
	2. + Bronisławę w rocz., Antoniego, Mariannę, Władysława, Hipolita, Władysławę, Kazimierza, zm. z rodz. Izdebskich i Trębickich
18.40	<i>Różaniec</i>
Niedziela 1 listopada 2020 r. UROCYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH	
1. czytanie (Ap 7, 2-4. 9-14) <i>Wielki tłum zbawionych</i> <i>Psalm (Ps 24, 1-2. 3-4ab. 5-6 (R.: por. 6))</i> <i>Oto lud wierny, szukający Boga</i>	
2. czytanie (1 J 3, 1-3) <i>Ujrzymy Boga takim, jaki jest</i> <i>Ewangelia (Mt 5, 1-12a) Błogosławieni ubodzy duchem</i>	
7.00	1. + Za zmarłych z rodz. Sekulskich i Wolgiemutów – <i>of. Kazimiera Wolgiemut</i>
8.30	1. <i>Gregorianka</i> : + Zofię Zazuniak
	2. + Kazimierza Pyrzanowskiego w 10 r., Elżbietę Pyrzanowską, Stanisława Demianiuka i zm. z rodz. Pyrzanowskich, Demianiuków i Ilczuków – <i>of. rodzina</i>
	3. + Marka Stańczuka – <i>of. koleđy i koleżanki żony z firmy Drosed</i>
10.00	1. + Grzegorza, Rafała, Szczepana, rodziców obojga stron i zm. z rodziny – <i>of. Teresa Pszkit</i>
	2. + Mariannę i Eugeniusza Rozbickich – <i>of. Teresa Rozbicka</i>
11.30	1. <i>Gregorianka</i> : + Kazimierza Celińskiego – <i>Mysław – of. rodzina</i>
	2. + Jana Montewkę w 22 r., Leokadię, Ludwika, Stanisława, Andrzeja, Helenę, zm. z rodz. Piechotków, Montewków, Adamczyków
13.00	1. W intencji Parafian
<i>Adoracja Najświętszego Sakramentu z racji pierwszej niedzieli miesiąca</i>	
16.30	1. + Agatę Gomuła i Zenona, zm. z rodziny Gomułów, Kopciów, Sękowskich i Sawickich – <i>of. córki Anna i Beata z rodzinami</i>
18.00	+ Za zmarłych polecanych w wypominkach
<i>Adoracja Jezusa w Najświętszym Sakramencie do godz. 20.00</i>	

Zapowiedzi

Do zawarcia sakramentalnego małżeństwa przygotowują się:

- **Sebastian Paczowski**, kawaler z parafii św. Marii Magdaleny w Suchożebrach i **Karolina Anna Rymuza**, panna z parafii tutejszej – zapowiedź 1.

Ktokolwiek by wiedział o przeszkodach małżeńskich pomiędzy wymienionymi narzeczonymi ma obowiązek powiadomić o tym kapłana pracującego w parafii.

Myśli Prymasa kardynała Stefana Wyszyńskiego

Z tym samym zapalem starajmy się tworzyć i rozwijać Unię Żywego Różańca, zakładając coraz to nowe kółka różańcowe. Niech skupiają wszystkich: dzieci, młodzież zarówno żeńską jak i męską, ojców i matki. Z radością widzielibyśmy w szeregach Kółek Różańcowych młodzież szkolną, robotników i naszą inteligencję (...).

Niech cała diecezja lubelska rozbrzmiewa modlitwą różańcową. Z niej czerpiemy odnowę i siłę ducha, pokój i harmonię w rodzinie i w otoczeniu. Chcemy rozmodlić całą diecezję! Niech wspólnie z nami, z duchowieństwem i ze świętym Ludem Bożym stanie się armią modlitewną, tarczą i puklerzem w walce, hymnem pochwalnym Boga, niech nam się stanie ubłaganiem i pojednaniem. „A nad wszystkimi, co tego prawidła trzymać się będą, i nad Izraelem Bożym, pokój i miłosierdzie” (Ga 6, 16).

List pasterski o codziennym odmawianiu Różańca Świętego (15.08.1947 r.).

Odeszli do Pana

+ Alina Nestorowicz + Stanisława Wróbel
+ Barbara Lisiewicz

Wieczny odpoczynek racz Im dać, Panie...

Wypominki

Są one jednym z wielu znaków wyrażania naszej modlitwowej pamięci o zmarłych. Wypominki to jedna z najbardziej popularnych form modlitwy błagalnej za zmarłych, której tradycja sięga X wieku.

Wypominki są wyrazem miłości i jedności całego Kościoła: pielgrzymującego na ziemi i tego, który przeszedł już granicę śmierci. Pisząc imiona zmarłych na kartkach wypominkowych, a następnie odczytując je, wyrażamy wiarę, że ich imiona są zapisane w Bożej księdze życia. Znaczenie wypominek jest tym większe, że podobnie jak w starożytności, tak i dzisiaj, związane są one z Eucharystią. Za zmarłych wypisanych na kartkach wypominkowych odprawiana jest Msza Święta.

Skąd wzięła się taka forma modlitwowa? Sięgnijmy do Starego Testamentu, gdzie w Drugiej Księdze Machabejskiej przeczytamy, iż książę izraelski Juda za poległych swoich żołnierzy złożył ofiarę przebłagalną w świątyni, aby zostali uwolnieni od grzechu. Jak powie dalej Słowo Boże: „bardzo pięknie i szlachetnie uczynił, myślał bowiem o zmartwychwstaniu” (2 Mch 12, 43-46). W tradycji Kościoła, tj. w katechizmie, ostatnim uczynkiem co do duszy jest modlitwa za żywych i umarłych, a polskie powiedzenie powie: obowiązkiem żywych jest modlitwa za zmarłych.

Często nie wiemy, kto potrzebuje naszego wsparcia duchowego, ale że ludzie go potrzebują, to jest oczywiste. Widzimy, że są grzechy, słabości, upadki. Dlatego nasza modlitwa za zmarłych jest niezbędna. Tę modlitwę powinniśmy składać poprzez ręce Matki Najświętszej. Ona wie najlepiej komu jest potrzebna.

Módlmy się za naszych zmarłych. Niech obok zewnętrznych wyrazów naszej miłości i pamięci, obecny będzie także aspekt duchowy – modlitwa, aby zostali uwolnieni od grzechów i kar za grzechy należnych. Oznacza to uwolnienie z czyśćca i wejście do nieba, czyli tego stanu życia, do którego wszyscy wierzący zdążamy. (AZ)

Informacje o życiu parafii (25.10)

■ Pomoc materialna:

Taca z tej niedzieli jest przeznaczona na ogrzewanie naszego kościoła. Dziś możemy nabyć kalendarz misyjny jako wsparcie misji prowadzonych przez Ojców Oblatów.

■ Różaniec:

W dni powszednie różaniec będzie odmawiany o godz. 17.15, w soboty i w niedziele po zakończeniu Mszy Świętej wieczorowej. Zapraszamy poszczególne wspólnoty działające w parafii do prowadzenia modlitwy różańcowej. W zakrystii jest lista „wolnych terminów”.

Różaniec Dzieci Bożych od poniedziałku do piątku o godz. 16.30. Dzieci otrzymują pamiątkowe naklejki.

■ Zawierzenie Jezusowi przez Maryję:

Spotkanie modlitwowe w kościele dla osób, które chcą uczestniczyć w 33 dniowych rekolekcjach od 5.11 do 8.12 odbędzie się we wtorek 27 października o godz. 19.00.

■ Parafialne wspomnienie św. Joanny Beretta Molla

28 października przed Mszą Świętą o godz. 18.00 będą odczytane intencje dziękczynne i błagalne za wstawiennictwem św. Joanny, a po zakończeniu liturgii – błogosławieństwo matek oczekujących narodzin dziecka.

Krąg biblijno-liturgiczny odbywa się w dolnym kościele we środy o godz. 19.00.

■ Wypominki:

Kartki wypominkowe znajdują się na stolikach pod chórem. Prosimy o wyraźne wypisywanie imion zmarłych z naszych rodzin. W intencji zmarłych wypisanych na kartkach wypominkowych będzie odprawiana Msza Święta gregoriańska w listopadzie i będą śpiewane Nieszpory za zmarłych po Mszy św. wieczorowej. W każdym miesiącu będzie odprawiana Msza Święta za zmarłych polecanych w wypominkach. Jeśli ktoś zechce brać udział w tej modlitwie za zmarłych ze swojej rodziny, to prosimy na kartce wpisać adres swojego zamieszkania, wtedy napiszemy w „Opiekunie” kiedy, w jakim dniu będziemy modlić się za zmarłych z konkretnego bloku, ulicy czy wioski.

Bóg zapłać za ofiary składane na utrzymanie parafii:

- z ul. Chrobrego – 100 zł
- ze Strzały, z ul. Siedleckiej 92 – 100 zł

Dziękujemy osobom, które składają ofiary na tacę i wpłacają na konto parafialne.

Komunikat Komisji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów w sprawie Komunii św. na rękę

W związku z wieloma pytaniami dotyczącymi sposobu przyjmowania do Komunii świętej, Komisja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Konferencji Episkopatu Polski wystosowała treść komunikatu.

W związku z zapytaniem o publiczne inicjatywy krytyczne wobec Komunii św. na rękę, przypominamy, że chociaż główną formą przyjmowania Komunii w Polsce jest Komunia do ust (Wskazania KEP z 2005 r. nr 40), to jednak nie oznacza to, że inne zatwierdzone przez Kościół formy miałyby być same z siebie niegodne, niewłaściwe, złe lub grzeszne, jeśli spełnia się warunki stawiane w tej kwestii przez prawo liturgiczne.

Niewłaściwe i krzywdzące wiernych jest twierdzenie, że przyjmowanie Komunii św. na rękę, jest brakiem szacunku wobec Najświętszego Sakramentu. Podobnie niesprawiedliwe jest ukazywanie osób przyjmujących Komunię św. na rękę jako tych, którzy „winni są Ciała i Krwi Pańskiej”, z założeniem, że czynią to bez uszanowania, którego domaga się św. Paweł w 1 Liście do Koryntian. Co prawda Sobór Trydencki używa tego fragmentu na przypomnienie o godnym i pełnym czci przyjmowaniu Ciała Pańskiego, ale nadaje mu również wymiar duchowy, ukazując że niegodnym jest przyjmowanie Komunii w grzechu (Dekr. o Euch., sesja 13: 1/A, r. 7). Dodajmy, że słowo „niegodne” oznacza to, czego się nie godzi czynić, a tymczasem Kościół w swoim prawie uznaje za „godny” zarówno jeden, jak i drugi sposób przyjmowania Komunii. Potępiając jeden z godziwych sposobów przyjmowania Komunii św., wprowadza się nieład i podział w rodzinie Kościoła.

Nie można też stwierdzić, iż Komunia św. na rękę jest sama z siebie profanacją. W ten sposób zarzucałoby się Stolicy Apostolskiej, która dopuszcza Komunię na rękę, że akceptuje profanację (por. Mszał Rzymski, OWMR 161, rzymska instrukcja Redemptionis Sacramentum nr 92). Tymczasem faktyczna profanacja Eucharystii to czyn „mający znamiona dobrowolnej i poważnej pogardy okazywanej świętym postaciom” (instr. Redemptionis Sacramentum 107, por. KPK kan. 1367). Nie można więc zarzucać profanowania Eucharystii osobom, które z różnych powodów pragną przyjąć z wiarą i czcią Komunię św. na rękę, zwłaszcza w okresie pandemii.

Przypominamy także wszystkim szafarzom Komunii, zwyczajnym i nadzwyczajnym, że są oni zobowiązani do przestrzegania prawa liturgicznego, które stanowi, że kiedy nie ma niebezpieczeństwa profanacji, nie można ani

zmuszać, ani zabraniać Komunii w jednej czy drugiej formie (por. Redempt. Sacr. nr 12). Szafarze nie mogą twierdzić, że samo udzielenie Komunii na rękę stanowi niebezpieczeństwo profanacji, jeśli wierny z wiarą i szacunkiem prosi o tę formę Komunii. Prawo oceniania i zmieniania praktyki liturgicznej należy do Stolicy Apostolskiej i dopóki ona uznaje Komunię na rękę za godziwy sposób udzielania wiernym Ciała Pańskiego, nikt nie powinien tego sposobu potępiać. Kto zaś to czyni, wprowadza nieład i podział w rodzinie Kościoła. Może się natomiast zdarzyć, że w okresach nadzwyczajnych, jak np. trwająca epidemia, biskupi na swoim terenie tymczasowo zawęzą obowiązujące prawo (por. List kard. Saraha z 3 września br.), czemu należy być zawsze posłusznym, aby zachować w Kościele pokój, o który modlimy się we Mszy przed samą Komunią.

Niech szafarze udzielający Komunii na rękę poczuwają się do szczególnej wielkiej dbałości o cześć wobec Najświętszego Sakramentu, zwracając uwagę na to, aby przy Komunii nie dopuścić do gubienia okruszyn Hostii. W tym celu powinni dbać o jakość stosowanych do Mszy hostii, z wielką uwagą dbając o to, aby się nie kruszyły i nie pozostawiały na dłoniach wiernych okruszyn. Warto też przypomnieć za Mszałem, że „ilekroć przyłgnie do palców jakaś cząstka Hostii, zwłaszcza po łamaniu Chleba i Komunii wiernych, kapłan powinien otrzeć palce nad pateną, a jeśli to konieczne, obmyć je. Ma również zebrać cząstki znajdujące się poza pateną.” (OWMR 278). Kongregacja ds. Nauki Wiary w 1972 r. wyjaśniła, że „zasadniczo otarcie palców nad pateną powinno wystarczyć. Ale mogą się zdarzyć i takie przypadki, w których konieczna jest ablucja palców, jeśli np. wyraźnie widoczne partykuły pozostaną przyklejone do palców z powodu pocenia się.” (dekl. De fragmentis eucharisticis). Jeśli kapłani są zobowiązani do sprawdzenia, czy na dłoniach nie pozostały okruszyny Hostii (OWMR 278), podobnie powinni postępować wierni. Dlatego ci, którzy z uzasadnionych powodów proszą o Komunię na rękę, zaraz po spożyciu Ciała Pańskiego powinni uważnie obejrzeć dłonie oraz zebrać i spożyć ze czcią każdą widoczną okruszynę, która mogła oderwać się od Hostii.

Bp Adam Bałabuch

Przewodniczący Komisji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów
Konferencji Episkopatu Polski
Źródło: www.diecezja.siedlce.pl

STOP HALLOWEEN!

Można zdecydowanie powiedzieć, że chrześcijanie nie obchodzą Halloween, niestety nie jest to prawdą! Coraz częściej chrześcijanie obchodzą to święto. Rozprzestrzenia się organizowanie imprez w szkołach, przedszkolach, ogniskach dziecięcych, a nawet zakładach pracy, choć w żaden sposób nie da się pogodzić tego święta z wiarą w Chrystusa! Traktujemy je jak nową, niby świeżką tradycję, co z założenia jest już bardzo błędne i niebezpieczne.

Halloween jest pogańskim, celtyckim świętem. Polega na kontaktowaniu się z zaświatami po to, by nabrać złej mocy, zaspokoić potrzeby zmarłych, czy też poznać przyszłość. Wiele osób, żartuje i wyśmiewa się ze stanowiska Kościoła w tej sprawie, argumentując, że nic w tym złego, kiedy dzieci się przebiorą, wróżą sobie i wesoło tańczą. Nic bardziej mylnego! Wróżby to grzech śmiertelny przeciw Panu Bogu, który jest jedynym Panem czasów. Otwieranie się na duchy to zabawa z diabłem! Dusze ludzi zbawionych trwają na adoracji Boga, nie zajmują się ziemskimi zabawami, więc czyje duchy wywołujemy? Przy

takiej zabawie możemy tylko zderzyć się z demonem, on wykorzysta każdą okazję, aby odpowiedzieć na zaproszenie człowieka, choćby nikłe, choćby z pozoru niewinne.

Popularna wydrążona od środka dynia jest symbolem potępionej duszy, a dynia podświetlona od środka znakiem rozpoznawczym czcieli szatana. Czy naprawdę chcemy tak oznaczać swoje domy? Okultyzm i igranie z szatanem często kończy się tragicznie. W USA od wielu lat w dniach, kiedy obchodzone jest święto odnotowuje się najwięcej tajemniczych zabójstw i rytualnych morderstw.

Ważnym aspektem Halloween jest też wszechobecny marketing, który ma na celu wielki zysk wielu osób. Sprzedaż upiornych strojów, zabawek, a także alkoholu na imprezach daje ogromne utargi. Nikt nie martwi się o dusze dzieci czy dorosłych wystawianych na działanie szatana. Zagrożenie jest realne i niezwykle poważne. Nie lekceważmy go. Po której jesteś stronie? Wybór należy do Ciebie, ale pamiętaj, że walca o twoją duszę trwa! **(GŁ-K)**

Uroczystość Świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza

DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

Z przekazów historycznych wiadomo, iż po Zesłaniu Ducha Świętego św. Juda głosił Dobrą Nowinę w Palestynie, w Syrii, w Egipcie i Mezopotamii. Zginął śmiercią męczeńską, prawdopodobnie w Libanie lub Persji. Kult św. Judy Tadeusza jest szczególnie żywy od XVIII w. w Austrii i w Polsce. Bardzo popularne są nabożeństwa do św. Judy jako patrona od spraw beznadziejnych. Z tego powodu w wielu kościołach odbywają się specjalne nabożeństwa ku jego czci, połączone z odczytaniem prośb i podziękowań.

Święci Szymon i Juda Tadeusz są patronami diecezji siedleckiej. Z racji tego święta odprawiana jest uroczysta Eucharystia w Katedrze Siedleckiej. W kaplicy świętych Szymona i Judy w bazylice św. Piotra w Rzymie, która obecnie jest także kaplicą Najświętszego Sakramentu, mają znajdować się relikwie obu Apostołów. Część relikwii ma posiadać również katedra w Tuluzie. Św. Szymon jest patronem farbiarzy,

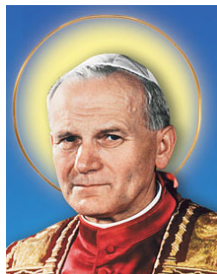
garnarzy, grabarzy i spawaczy, zaś św. Juda Tadeusz jest patronem szpitali i personelu medycznego. (GŁ-K)

Św. Jan Paweł II zachęca nas do odmawiania Różańca Świętego

„Różaniec: Jest to codzienne spotkanie, które- go Maryja i ja nigdy nie zaniedbujemy” (12 maja 1991)

„Zachęcam wszystkich, a w szczególności sposób rodziny chrześcijańskie, aby podążając codzienną drogą wierności, szukały w różańcu umocnienia i oparcia”. (25 października 1998)

„Różaniec Najświętszej Maryi Panny, który pod tchnieniem Ducha Bożego rozwinął się stopniowo w drugim tysiącleciu, to modlitwa umiłowana przez licznych świętych, a Urząd Nauczycielski Kościoła często do niej zachęca. W swej prostocie i głębi pozostaje ona również w obecnym trzecim tysiącleciu, które dopiero co się zaczęło, modlitwą

o wielkim znaczeniu, przynoszącą owoce świętości”. (Rosarium Virginis Mariae, 16 października 2002)

„Modlitwa tak łatwa, a równocześnie tak bogata naprawdę zasługuje, by wspólnota chrześcijańska ponownie ją odkryła”. (Rosarium Virginis Mariae, 16 października 2002)

„Patrzę na Was wszystkich, Bracia i Siostry wszelkiego stanu, na Was, rodziny chrześcijańskie, na Was, osoby chore i w podeszłym wieku, na Was młodzi: weźcie znów ufnie do rąk koronkę różańca, odkrywając ją na nowo w świetle Pisma Świętego, w harmonii z liturgią, w kontekście codziennego życia”. (Rosarium Virginis Mariae, 16 października 2002)

Źródło: sekretariatfatimski.pl

W „Echu Katolickim”

- Przepowiednia Matki Bożej sprzed 400 lat spełnia się na naszych oczach. Objawienia z Quito dotyczą m.in. próby, przez jaką przechodzi Kościół.
- „Żyjemy w czasach pogardy, a siły zła nabierają przyspieszenia” – świadectwo nawróconego żołnierza.
- O dobru duchowym, które nagle przestaje po-

- ciągać i sposobach na pokonanie depresji duszy.
- Kościołowi i społeczeństwu potrzebni są świadkowie pokazujący, że i w pojedynkę można realizować się w pełni i po Bożemu.
- Kolejne obostrzenia i statystyki zakażonych wywołują panikę. Dokąd to nas zaprowadzi?
- Gdybyśmy bardziej doceniali mediację, moglibyśmy uniknąć wielu spraw sądowych.

Tygodnik „Opiekun” w nakładzie 1000 egz. wydaje Parafia św. Józefa, Siedlce, ul. Sokołowska 124, tel. 25 640 28 28, jozefsiedlce@wp.pl. Druk: NOWATOR.

Konto parafii: 31 1500 1663 1216 6007 9961 0000

Redaguje zespół: ks. Sławomir Olopiak, ks. Ireneusz Juszkiewicz, ks. Henryk Drozd, Grażyna Łuka-Karcz, Marek Stasiuk, Beata Woźniakowska, Agata Zielińska.

Uwaga współpracownicy redakcji: materiały do „Opiekuna” nadsyłamy pocztą elektroniczną na adres ireneusz@juskiewicz@wp.pl najpóźniej do poniedziałku poprzedzającego ukazanie się gazety.

Kancelaria Parafialna czynna w dni powszednie w godz. 16.00-17.30.

W niedziele nieczynna.

HUMOR JEST ZAWSZE DOBRY

ROZWAŻANIE Z CZASÓW EPIDEMII

Rozmawiają dwaj koledzy. Jeden z nich z dozą zadrości patrzy na kolegę siedzącego w drogim Mercedesie:

- Chciałbym taki mieć.
- Musisz zrozumieć, że pieniądze szczęścia nie dają.
- To prawda. Wydaje mi się jednak, że lepiej jest płakać w Mercedesie, niż na rowerze.

DIAGNOZA MAMY

Córka opowiada matce o swojej „szalonej” koleżance. Mądra mama na to:

- Nie dziw się, Iza. W każdej rodzinie znajdzie się jedna „mocno walnięta” osoba, która na swój sposób jest atrakcją rodziny. Jeśli w naszej rodzinie żadnej nie kojarzysz, oznacza to, że to jesteś ty.

DOŚWIADCZONY OJCIEC

Syn rozmawia z ojcem:

- Wiesz tato, mój kolega ma duże problemy w swojej firmie. Będę musiał mu pomóc.
- Pewnie dobrze zrobisz. Ale ja znam twego kolegę. Lubi kłopoty. Musisz się z tym liczyć, że zapamięta twoje imię, kiedy wkrótce będzie w kolejnych tarapatkach.

ALKOHOL I PROBLEMY

Syn przyszedł do matki z bólem głowy po wczorajszym spotkaniu z kontrahentami. Matka częstuje go szklanką zimnego mleka i mówi do niego:

- Synku, musisz zrozumieć, że alkohol nie rozwiąże twoich problemów.
- Mamusiu, ja to rozumiem, ale w sumie mleko też nie!

WYBACZENIE

Ksiądz tłumaczy młodemu penitentowi:

- Musisz wybaczyć swoim wrogom.
- Problem w tym, że nie mogę zapomnieć ich imion, a wtedy z przebaczenia nici.

RÓŻNICA

Polska opozycja rozmawia z parlamentarzystami z Niemiec:

- Ile u was w Niemczech minimalnie zarabia robotnik?
- 1500 euro.
- A ile musi wydać, aby przeżyć?
- 1000 euro.
- Co robi z 500 euro?
- A cóż to nas obchodzi!
- Niemcy pytają Polaków:
- A u was najmniej ile zarabia robotnik?
- 1500 zł.
- A ile musi wydać na utrzymanie?
- 2000 zł.
- To skąd bierze 500 zł?
- A cóż to nas obchodzi!

TRUDNA „POLSKA JĘZYK”

Nauczyciel języka polskiego każe powtórzyć obcokrajowcowi:

- Spadł bąk na strąk, a strąk na pąk. Pękł pąk, pękł strąk, a bąk się złąkł.

(opr. xHD)